

bekymret i den Anledning. Men hvad er det for et Verdensmarked, Arbejderne skal sætte deres Pris efter? Er det Negerrepublikernes eller Czekoslovakiets eller Italiens, eller hvad er det? I Øjeblikket er det jo i hvert Fald slige Arbejdslønninger, der er den alvorlige Hindring for, at Arbejdet kommer i Gang herhjemme, og jeg vil dog antage, at selv det ærede Medlem Hr. Martin Hansen, hvis gode Forstaaelse jeg saa ofte har haft Lejlighed til at glæde mig over, vil mene, at der ikke er synderlig Anledning til at kræve, at danske Arbejdere just skal trykkes ned i Klasse med de lavest staaende i den øvrige Verden. Men det er jo Resultatet af at følge de Anvisninger, som bestandig er givet fra Venstres Side. Arbejderne i Danmark kan jo ikke forlange at blive jævntillet med Arbejderne i Lande, hvis Vilkaar staaar paa Højde med Danmarks, thi det er ikke dem, de konkurrerer med. Skal de tilpasse sig, skal det altsaa være efter Czekoslovakiet og andre lignende Stater, hvor Vilkaarene endnu er meget ringe. Men, som sagt, om disse Spørgsmaal, Erhvervsforholdene, Arbejdsløsheden o. s. v., vil jeg formode, at vi i Morgen eller i Overmorgen faar Lejlighed til at udtale os nærmere.

Men jeg erkender med det ærede Medlem Hr. Martin Hansen, at der er virkelig Resultater for Regeringen. Overfor de svage i Samfundet har Ministeriet haft den fornødne Kraft; medens det har savnet den ved mange andre Lejligheder, har det ikke savnet den, naar det gjaldt om at tage de fattige i Nakken. Finanslovforslaget, som det nu foreligger, viser jo Ministeriets Evne til at øve baade socialt og kulturelt Hærværk. Skaaret ned har man paa Fagskoler, Studierejser for Arbejdere, for Husmænd, for Journalister, landøkonomiske Foretagender, Lærerhøjskole, og andet, der tilsigtede en kulturel og erhvervsmæssig Højnelse i Befolkningen. Alt dette har faaet sin Part af Nedskaeringen. Men Taksterne for Godsbeholdning er jo nedsat, Underskuddet er forøget, og derved er en tidligere Tids ufor-svarlige Underskuds- og Laanepolitik gen-etableret. At en saadan Udvikling skulde være til Lykke for nogen, vil jeg vægre mig ved at tro, og at den Udvikling, som endnu er tilbage, og som der trues med: at et større eller mindre Antal Arbejdere skal afskediges fra Statsvirksomhederne, at deres Arbejdstid skal forlænges, skulde være af den Slags Lyspunkter, som vi skulde juble over, vil jeg dog antage, selv det ærede Medlem Hr. Martin Hansen kan forstaa er temmelig umuligt.

I Finanslovforslaget genspejles hele denne brutale Kampagne imod de gamle, de syge, de arbejdsløse. Jeg forstaaer vel, at Høvdingen triumferende viser Rækken af Skalpe, som han har hængende ved Bæltet: de gamle og Invaliderne, hver har jo afleveret sit, i alt 20 Mill. Kr. Og der er forøget Underskud i Statshusholdningen. Dette mener det ærede Medlem Hr. Martin Hansen indeholder saadanne Lyssider, at han virkelig ikke kan forstaa, at Socialdemokraterne altid møder her og er i daarligt Humør og ikke vil juble sammen med ham. Det er en ejendommelig Opfattelse, det ærede Medlem maa have. Jeg forstaaer vel, at det ærede Medlem ud fra sin Betragtning kan se Lyssider deri, men jeg kan ikke.

Det ærede Medlem gjorde nogle Bemærkninger, forstod jeg, om, at det var ikke rigtigt, at denne Regering havde forringet Vilkaarene for de fattige. Ja, jeg ved ikke, om det da er fra de rige, man har taget de 20 Mill. Kr. Jeg var ikke klogere, end at de, der faar Aldersrente, og de, der faar Sygeunderstøttelser fra de anerkendte Sygekasser, og de, der faar Arbejdsløshedsunderstøttelse og i Fremtiden skal have mindre, med nogen Ret kunde kaldes mindre bemidlede eller fattige. Det kan derfor neppe omstrides, selv om det ærede Medlem læsser nok saa mange Tal paa Bordet, at det er fra de fattige, man har taget for at faa Midler til den Nedsættelse af Taksterne, til den Skatteuddeling, som nu skal finde Sted, og til hvilken man end ikke ved denne store Nedskrivning har kunnet opsamle de nødvendige Midler. Men det er jo ikke saa underligt, at dette ikke er muligt.

Overfor de Budgetter, hvor Nedskaeringen har givet et samlet Resultat af en Snes Millioner Kroner, staaer der nogle, der er forøget. Statsministeriets Budget og Ministeriet for offentlige Arbejders Budget er vokset, men det er med forholdsvis smaa beskedne Summer, saa det skal jeg se bort fra. Men Militærbudgetterne, Krigs- og Marineministeriets Budgetter, er, siden Finansloven blev forelagt i Oktober, blevet forøget med 5 829 000 Kr. Det er dog vel heller ikke just et af de Lyspunkter, som det ærede Medlem Hr. Martin Hansen mener vi skal begynde at juble over. Jeg tror imidlertid, at der vil være forholdsvis faa, som er i Stand til at deltage i Venstres ærede Ordførers Glæde, og at det vil være forholdsvis faa, der vil være i Stand til at istemme de Jubelord, som det ærede Medlem sluttede sin Tale med. Jeg tror, at Ministeriet kommer til at sidde temmelig ensomt tilbage med sin Glæde. Ude i Befolkningen er der megen